मुखा शट्या s. zu Spruch 2156.

मुखास्वादपरे। यस्तु संसारे सत्समागमः। स वियोगावसानबादुःखानां धुरि युद्धते ॥ ३५६५ ॥

Den Umgang mit Guten, der in der Welt vor Allem dazu geeignet ist, uns Freuden kosten zu lassen, setzt man an die Spitze der Leiden, weil er mit Trennung endet.

सुगुप्तस्यापि द्म्भस्य (मल्लस्य) s. Spruch 3271.

मुजीर्णमनं मुविचन्नणः मुतः मुशासिता स्त्री नृपतिः सुनेवितः । मुचित्त्य चाक्तं मुविचार्य यत्कृतं मुदीर्घकाले ४पि न याति विक्रियाम् ॥ ३५६६ ॥

Wohlverdaute Speise, ein wohlgebildeter Sohn, eine wohlgezogene Frau, ein wohlbedienter Fürst, eine wohlbedachte Rede und eine wohlüberlegte Handlung halten wohl gar lange Stand.

मुतनु ब्रिल्हि केापं पश्य पारानतं मा न खलु तव कराचित्काप एवंविधा ४भूत् । इति निगर्ति नाथे तिर्पगामीलिताह्या नपनबलमनलपं मुक्तमुक्तं न किंचित्॥ ३५६७॥

«Lass fahren, o Schlanke, den Zorn! Sieh mich zu Füssen dir liegen! Noch niemals gabst du solchem Zorn dich hin!» Als so der Gatte sprach, da richtete die Geliebte die halb geschlossenen Augen seitwärts, liess reichliche Thränen fliessen, aber kein Wort über ihre Lippen kommen.

मुडर्गा विषयः कस्य s. म्रडर्गा विषयः कस्य in den Nachträgen.

सुधाषुञ्जं धाम स्पुर्दमलरू श्मिः शशधरः प्रियवक्राम्भोजं मलयजरूजश्चातिसुरू मि ।

स्रविवक्राम्सान मलपन्नर्वश्वासिनुराम्। स्रज्ञा व्हृय्यामादास्तदिदमिष्ठलं रागिणि जने करात्यत्तः न्नामं न तु विषयसंसर्गविम्खे॥ ३५६८॥

Ein mit Kalk geweisster Palast, der Mond mit seinen funkelnden reinen Strahlen, der Geliebten Antlitz-Lotus, überaus wohlriechender Sandelstaub, Kränze von herzentzückendem Duft, alles dieses bewirkt im Herzen des sinnlichen Menschen eine Aufregung, nimmer aber im Herzen dessen, der sich von der Gemeinschaft mit der Sinnenwelt losgesagt hat.

मुपूरा वै कुनिद्का मुपूरे। मूषकाञ्चलिः । मुमंताषः कापुरुषः स्वल्पकेनापि तुष्यति ॥ ३५६६ ॥

3265) Hir. IV, 76. ed. Rode. S. 432. a. लवा st. परें।, या कि st. यस्तु. b. सत्यमागमः. d. प्वि st. ध्रि.

3266) Vânarjashṭaka 7 bei Harb. 243. Hit. I, 19. d. ਜ ਚ st. ऽपि ਜ.

3267) Amar. 35. Sâh. D. 98.

3268) BHARTR. 1, 40 BOHL. 43 HAEB. 87 lith.

Ausg. II. a. शशिधरः b. सुरभिः, मलयपवन-श्चातिसुरभिः b. ॡखोसीदास्, ॡखामीदा त°, रागिनिः

3269) Рабкат. I, 31. II, 145. ed. orn. I, 15. a. स्यात् st. वी, कुनदीका. b. मूषिका . c. सु-मंतुष्टः